

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoEk/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4209210694
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4209210694.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v exekučnej veci oprávneného: RNDr. Juraj Novák – PIKER, s miestom podnikania Agátová 3376/1, Trnava, IČO: 14 119 838, zastúpený JUDr. Darina Kurnáková, advokátka, so sídlom Kapitulská 5, Trnava, proti povinnému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, E., zastúpený JUDr. Ivan Jánošík, advokát, so sídlom Klincová 35, Bratislava, o vymoženie 117 170,53 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní manželky povinného F. F. C. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 29. marca 2023 č. k. 10Er/707/2009-816 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrhy manželky povinného F. F. C. zo dňa: 20. septembra 2021, 21. septembra 2021, 28. októbra 2021, 4. júla 2022 a zo dňa 28. decembra 2022 na zastavenie exekúcie zamietol. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 57 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 58 ods. 4, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku. Uviedol, že manželka povinného vo všetkých návrhoch namieta neexistenciu exekučného titulu voči jej osobe, resp. nedoručenie uznesenia, a teda nenadobudnutie právoplatnosti jednotlivých exekúcií v exekučnej veci, výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom (vada pri doručovaní, porušovanie práv účastníka konania a nekonanie s druhými účastníkom konania, t. j. degeneratio iustitiae výkon nultného rozhodnutia, porušovanie predpisov o vyporiadaní z BSM, okamžité prerušenie exekúcie na jej majetok a vrátenie finančných prostriedkov z BSM, ktoré už boli protiprávne exekvované, nemožnosť využiť prostriedky procesnej obrany predpokladané v § 37 ods. 2 Exekučného poriadku) a nultné rozhodnutie, ktoré vo sfére práva neexistuje, ďalej porušovanie predpisov vo vzťahu k národnej kultúrnej pamiatke a nečinnosť vo vzťahu ku skúmaniu skutkových otázok.

1.2. Mal preukázané, že F. F. C. prevzala upovedomenie o začatí exekúcie do vlastných rúk dňa 28.09.2009 s tým, že upovedomenie obsahovalo všetky prípustné spôsoby exekúcie, teda aj predajom nehnuteľností vo vlastníctve povinného a jeho manželky. Upovedomenie obsahovalo poučenie o možnosti podať proti nemu námietky. Následne dňa 24.08.2020 prevzala do vlastných rúk exekučný príkaz predajom nehnuteľností. Súdna exekútorka pripojila do súdneho spisu doručenky preukazujúce prevzatie. Manželka povinného nevyužila prostriedky procesnej obrany až do podania zo dňa 20.09.2021. Poukázal na to, že manželka povinného je účastníkom konania pre úsek exekučného konania, v ktorom sú postihované veci patriace do BSM. Uviedol, že k predaju nehnuteľnosti ešte neprišlo, preto nepovažoval za dôvodné námietky týkajúce sa protiprávne zexekvovaných finančných prostriedkov.

1.3. K námietkam týkajúcim sa exekučného titulu uviedol, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. 12/2009 zo dňa

27.08.2009. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 26Cb/108/2009-437 z 10.4.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/9/2018-492 z 28.2.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 1.4.2019, z ktorých vyplýva, že rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul v tejto veci je vykonateľný a právoplatným rozhodnutím súdu bola žaloba o jeho zrušenie zamietnutá. Uznesením Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Obdo/68/2021 zo dňa 27.9.2022 vo veci dovolania žalobcu (povinného) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/9/2018 - 492 z 28.2.2019 bolo rozhodnuté tak, že dovolanie dovolateľa (povinného) odmieta a žalovaný (oprávnený) má proti žalobcovi (povinnému) nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.11.2022. Tiež poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Oboer/7/2022 zo dňa 13.9.2022, kde súd rozhodol - vo veci dovolania povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoE/88/2021-633 z 30.11.2021 s tým, že dovolanie povinného odmietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2022. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoE/88/2021-633 zo dňa 30.11.2021 je vecne správne.

1.4. Uvedol, že z e-mailovej komunikácie zo dňa 2.9.2021 medzi právnou zástupkyňou oprávneného a právnym zástupcom povinného je zrejmé, že povinný navrhuje uhradiť oprávnenému 50 000,- Eur a následne ďalšie finančné prostriedky.

1.5. K porušovaniu predpisov vo vzťahu k národnej kultúrnej pamiatke uvedol, že, upovedomenie aj exekučné príkazy boli zaslané krajskému pamiatkovému úradu a následne exekučné príkazy navyše aj Ministerstvu kultúry SR. Pri oceňovaní nehnuteľnosti súdna exekútorka postupovala v súlade so zákonom č. 49/2002 o ochrane pamiatkového fondu. Dospel preto k záveru, že návrhy na zastavenie podané manželkou povinného je potrebné ako nedôvodné zamietnuť. Záverom upriamil pozornosť na tú skutočnosť, že na podanie návrhu na zastavenie voči celej exekúcie nie je manželka povinného oprávnenou osobou.

2. Manželka povinného podala odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vecne ani procesne správne, je nepreskúmateľné zmätočné a trpí neprekonateľnými vadami. Uviedla, že s povinným si kúpili nehnuteľnosť v roku 1997 za účelom rekonštrukcie a záchrany národnej kultúrnej pamiatky a jej následné podnikateľské využitie. Zámer sa im čiastočne podaril, keď zriadili galériu a reštauráciu, ale ďalšie podnikateľské plány museli odsunúť. Namietala rozhodcovský rozsudok 12/2009 zo dňa 27.08.2009. Uviedla, že povinný voči nemu podal žalobu, o ktorej rozhodoval Okresný súd Bratislava II. a následne o odvolaní Krajský súd v Bratislave tak, že žalobu zamietol. Tvrdila, že dôvodom zamietnutia bola tá skutočnosť, že sa súdy odmietali zaoberať otázkou existencie právnej subjektivity rozhodcovských súdov a nemienili daný problém otvoriť, čo viedlo k exekučnému konaniu na základe paaktu. Uviedla, že povinnému bolo doručené dňa 23.09.2009 upovedomenie o začatí exekúcie, ale jej doručené nebolo a ani nebola účastníčkou konania.

2.2. Namietala, že povinný podal námietky dňa 01.10.2009 voči vedenej exekúcií, o ktorých nebolo rozhodnuté a exekučný súd, ako aj súdny exekútor ostali v predmetnej veci nečinní. Exekúcia sa zmenila začiatkom roku 2019, kedy začali voči povinnému byť vykonávané zrážky z dôchodku v nezákonnej výške a zmizli mu finančné prostriedky z účtu. Dopĺňa, že o vykonaní exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, napriek tomu, že ide o majetok spadajúci do BSM, nebola ani náznakom oboznámená a nebola jej doručená žiadna listina.

2.3. Tvrdila, že povinný sa bránil voči vedeniu exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý považoval za nulitný neplatný úkon, ktorý nemá povahu listiny, ktorá by mohla byť exekučným titulom. Poukazoval na tú skutočnosť, že exekučný súd povolil exekúciu bez existencie exekučného titulu, a dokonca v nepreskúmateľnej výške. Odkázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tvrdila, že súd prvej inštancie prehliada existujúcu právnu úpravu, reálny stav veci a vykonáva úkony z úradnej povinnosti. Odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. januára 1997 pod sp. zn. 3 Cdo 164/96, ktoré citovala. Uviedla, že postup súdu prvej inštancie je využívaný v prospech neznámej osoby za účelom vybudovania neprímeranej výhody a vykonávaním úkonov nad rámec Exekučného poriadku. Navrhla opakovane preskúmať vec.

2.4. Uviedla, že o vydaných úkonoch nebola zo strany súdu prvej inštancie, ani exekútorského úradu, informovaná, napriek tomu, že ide o majetok spadajúci do BSM, a teda je účastníčkou konania. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie poukazuje len na úkony povinného a základ jej podaní je prehliadaný. Tvrdila, že súd prvej inštancie prehliadal aj prehliada, že nie je len manželka povinného, ale aj účastníkom konania podľa § 35 ods. 2 Exekučného poriadku. Považuje za nesporné, že postavenie účastníka konania jej je odnímané. Tento stav sa snažila odstrániť podaniami zo dňa 20. septembra 2021, 21. septembra 2021, 28. októbra 2021, 4. júla 2022 a zo dňa 28. decembra 2022, a tým zastaviť diskrimináciu. Poukazovala na stav, že podľa náhodne doručenej listiny od súdnej exekútorke nazvanej „Upovedomenie o mieste a čase oceňovania nehnuteľnosti“ sa dozvedela o oceňovaní nehnuteľnosti datované na 18. augusta 2021, podľa ktorého sa malo uskutočniť oceňovanie nehnuteľnosti.

2.5. Namietala, že súdny spis neobsahuje akýkoľvek exekučný titul voči nej, doklad o doručení exekučného príkazu na vykonanie exekúcie voči nej, doklad o vytvorení podmienok na podanie námietok voči exekúcii a trov exekučného konania, čím jej bolo znemožnené podať opravný prostriedok a domáhať sa ochrany svojich práv. Žiadala doručiť všetky doklady, na ktoré má ako účastník konania právo, aby jej v budúcnosti neboli bezprávne odňaté práva účastníka konania, a to zo strany súdu prvej inštancie, ako aj Exekútorskému úradu v Leviciach. Namietala, že protiprávny stav nebol odstránený, ale prehľbený. Uviedla, že súd prvej inštancie ju označuje ako manželku povinného, a nie ako účastníka konania. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súdna exekútorka sa písomne vyjadrila k odvolaniu manželky povinného. Uviedla, že manželka povinného prevzala upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti, ktoré bolo súčasťou všeobecného upovedomenia o začatí exekúcie do vlastných rúk dňa 28.09.2009, čo potvrdila svojím vlastnoručným podpisom. Voči upovedomeniu manželka povinného nepodala námietky, napriek poučeniu, ktoré upovedomenie obsahovalo. Námietky podal povinný. Upovedomenie o začatí exekúcie zriadením záložného práva a predajom nehnuteľností bolo doručené Okresnému úradu – katastrálnemu odboru, ktorý ho zapísal pod P21304/09 už v roku 2009. Uviedla, že manželka povinného je účastníkom konania pre úsek exekučného konania, v ktorom sú postihované veci patriace do BSM, čiže nie pre celé exekučné konanie. Exekučný príkaz predajom nehnuteľností bol doručený právnomu zástupcovi povinného, ako aj manželky povinného dňa 03.09.2020 do jeho elektronickej schránky. Z dôvodu opatrnosti doručila exekučný príkaz aj manželke povinného dňa 24.08.2020, ktorý prevzala. Zároveň jej bolo doručené aj upovedomenie o mieste a čase oceňovania nehnuteľnosti. Uviedla, že ostatné dokumenty, doklady a rozhodnutia vydané v tejto exekúcii, ktoré dožaduje zaslať späť, boli zaslané jej právnomu zástupcovi. Poukázala na to, že právnomu zástupcovi sa niekoľkokrát vyjadrila k podaniam a jeho pokusy o marenie exekučného konania boli neúspešné. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Oprávnený sa vyjadril k odvolaniu manželky povinného písomným podaním. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, pretože ho považuje za vecne správne. Skutočnosti uvádzané manželkou povinného v odvolaní nezakladajú dôvod na zrušenie a sú nepodstatné v súdnom konaní. Považuje ich za účelové v snahe mariť exekučné konanie, ktoré je vo vykonávacom konaní a sú urobené úkony smerujúce k dražbe nehnuteľnosti. Tvrdil, že povinný, ako aj jeho manželka, zaťažujú súdy svojimi podaniami a kladú prekážky súdnej exekútorke, len za účelom zvrátenia právneho a skutkového stavu veci, nevynímajúc z týchto prostriedkov šikanózne a invektívne, či už vo vzťahu k súdnej exekútorke, alebo zamestnancom súdov. Uviedol, že v odvolaní nie sú žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zmenu vedenia exekučného konania. Opakovane popiera právne vzťahy, z ktorých vznikla pohľadávka oprávneného a ktoré boli predmetom dokazovania v konaniach podľa CSP. Účasť manželky povinného ako účastníka konania zdôvodnila exekútorka vo viacerých podaniach súdu prvej inštancie. Súhlasí s jej názorom a názorom súdu prvej inštancie, ktorý poukazuje na to, že manželka povinného nie je oprávnenou osobou pre podanie návrhu na zastavenie celej exekúcie.

5. Manželka povinného sa písomne vyjadrila k podaniu súdnej exekútorke. Uviedla, že opakovane doručovala súdu výzvy na odstránenie protiprávneho stavu a zastavenie diskriminácie, ktoré vychádzali z postupu súdu a exekútorského úradu. Uviedla, že spisy neobsahujú akýkoľvek exekučný titul voči nej, doklad o doručení exekučného príkazu na vykonanie exekúcie a doklad o vytvorení podmienok na podanie námietok voči exekúcii a trov exekučného konania, čím jej bolo znemožnené domáhať sa svojich práv. Všetky uznesenia súdu prvej inštancie považuje za neprávoplatné a nevykonateľné,

pretože neboli doručené všetkým účastníkom konania. Uviedla, že exekútorový úrad prehliadal, že pokiaľ majetok postihovaný v exekúcií spadá do BSM, sú povinní s manželom povinného konať ako s účastníkom konania ihneď od začiatku vedenia exekúcie na takýto majetok. Opätovne vyjadrila pochybnosť o tom, že rozhodcovský rozsudok je možné považovať za súdne rozhodnutie a namietala, že exekučný súd povolil exekúciu bez existencie exekučného titulu, a dokonca v nepreskúmateľnej výške. Opätovne poukázala na citované rozhodnutia Najvyššieho súdu. Záverom žiadala odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že návrhom na vykonanie exekúcie doručeným pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Szabóovi dňa 16.09.2009 sa oprávnený domáhal vymoženía pohľadávky voči povinnému z exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. 12/2009 zo dňa 27.08.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.09.2009. Dňa 16.09.2009 požiadal pôvodný súdny exekútor o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Na základe návrhu oprávneného, žiadosti súdneho exekútora a exekučného titulu vydal tunajší súd dňa 21.09.2009 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril pôvodného súdneho exekútora vymožením pohľadávky vo výške 117 170,53 eur s príslušenstvom v prospech oprávneného. Exekúcia je v súčasnosti vedená u súdnej exekútorke JUDr. Ivety Ailerovej.

9. Po doručení upovedomenia podal povinný námietky proti exekúcii. Zároveň doručil súdu informáciu o podaní žaloby na Okresný súd Bratislava II na určenie neplatnosti rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom, a žiadal odklad exekúcie. O námietkach súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 10Er/707/2009 – 131 zo dňa 20. februára 2012 tak, že námietky zamietol a zároveň povolil odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II. Okresný súd Bratislava II. zamietol žalobu rozsudkom č. k. 26Cb/108/2009 – 437 zo dňa 10. apríla 2017. Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II. rozsudkom č. k. 4Cob/9/2018 – 492 zo dňa 28. februára 2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 1. apríla 2019.

10. V priebehu konania povinný opätovne podal námietky proti exekúcii, ako aj návrhy na zastavenie konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 10Er/707/2009 – 351 zo dňa 18. novembra 2019, ktoré Krajský súd v Nitre v časti zamietnutia námietok odmietol, v časti odmietnutia návrhu na zastavenie exekúcie právnym zástupcom povinného zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a v časti návrhu povinného na zastavenie exekúcie potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31. marca 2021. Povinný opätovne podal návrh na zastavenie exekúcie, ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 10Er/707/2009 – 546 zo dňa 30. júna 2021. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 5CoE/88/2021 – 633 zo dňa 30. novembra 2021 potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. marca 2022. Rozhodnutie Krajského súdu v Nitre bolo napadnuté dovolaním, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 13. septembra 2022 sp. zn. 2Oboer/7/2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. októbra 2022 tak, že dovolanie odmietol.

11. Okrem povinného v priebehu konania podala návrhy na zastavenie dňa 20. septembra 2021, 21. septembra 2021, 28. októbra 2021, 4. júla 2022 a zo dňa 28. decembra 2022 manželka povinného. O týchto návrhoch rozhodol súd prvej inštancie napadnutým uznesením.

12. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že uznesenie v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie správne uviedol, že návrhy na zastavenie nie sú dôvodné a na podanie návrhu na zastavenie celej exekúcie nie je manželka

povinného oprávnenou osobou. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením, a preto na správnosť dôvodov uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Podľa § 243b ods. 1 Exekučného poriadku sa exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak.

14. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

16. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

17. Podľa § 37 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sú exekúciou postihnuté veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, účastníkom konania, ak ide o tieto veci, je aj manžel povinného, ak do začatia exekučného konania nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou alebo súdnym rozhodnutím.

18. Účastníkom exekučného konania je ten, o kom tak ustanovuje zákon, a to predovšetkým oprávnený a povinný. Toto vymedzenie okruhu účastníkov je ekvivalentom účasti v Civilnom sporovom poriadku, kde stranami sporu sú žalobca a žalovaný. Procesno-právna legitímácia v exekučnom konaní sa odvíja od legitímácie hmotno-právnej. Účastníkom exekučného konania je zakaždým oprávnený (resp. viacerí oprávnení), teda subjekt, ktorý je v exekučnom titule označený ako subjekt, ktorému prináleží určité právo (napr. právo na plnenie), resp. na neho toto právo neskôr prešlo/ bolo prevedené. Exekúcia smeruje voči povinnému, teda voči subjektu, ktorý bol exekučným titulom zaviazaný na určitú povinnosť, resp. na neho táto povinnosť neskôr prešla/ bola prevedená. Len osoba povinná z exekučného titulu môže byť v konaní označovaná ako povinná a len tej plynú z konania určité práva a povinnosti.

19. Špecifické postavenie v rámci exekučného konania má manžel povinného. Ten sa stáva účastníkom konania vtedy, ak sa exekútor rozhodol pre exekúciu predajom hnutelných vecí, nehnuteľných vecí, predajom spoluvlastníckeho podielu, cenných papierov alebo podniku, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne zriadením exekučného záložného práva k nehnuteľnosti. Vyplýva to z dikcie ustanovenia: "Ak sú exekúciou postihnuté veci ...". Pokiaľ predmetom exekúcie nie sú veci v právnom slova zmysle, manžel povinného sa nemôže stať účastníkom exekučného konania, aj keby postihovaný predmet exekúcie úzko súvisel s bezpodielovým spoluvlastníctvom manželov (napr. vyplatená mzda, nie však nárok na ňu, ktorý môže byť predmetom exekúcie). Postavenie manžela sa chápe takisto procesnoprávne. Stačí, ak majú byť postihnuté veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nie je rozhodujúce, či tieto veci označil oprávnený, povinný alebo exekútor pri určovaní spôsobu exekúcie. Pozornosť treba venovať najmä tomu, či medzi povinným a jeho manželom nedošlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva za trvania manželstva, prípadne k vyhradeniu vzniku tohto majetkového režimu ku dňu zániku manželstva, prípadne k jeho inému zákonnému obmedzeniu podľa § 143a ods. 1 Občianskeho zákonníka (zúženie rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva). Manžel povinného sa nestáva účastníkom exekučného konania ani vtedy, ak by sa mali exekvovať veci, ktoré slúžia tomuto manželovi na účely vymedzené v § 115 ods. 2 Exekučného poriadku (napr. ide o vec určenú na výkon povolania manžela povinného). Taká vec je vylúčená z exekúcie u povinného a nadväzne sa to musí vzťahovať aj na jeho manžela. Iný výklad by maril účel citovanej normy. Rovnaké postavenie ako manžel povinného má aj bývalý manžel povinného, ak sa majú exekúciou postihnúť veci, ktoré dosiaľ neboli vyporiadane žiadnym zákonným spôsobom, teda ani zákonnou domnienkou vyporiadania podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, hoci zákon uvádza len vyporiadanie dohodou alebo súdnym rozhodnutím. Na tomto mieste možno povedať, že súdnym rozhodnutím v prípade zákonnej domnienky vyporiadania podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka by mohol byť aj rozsudok, ktorým sa zamietla žaloba na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov z dôvodu tejto domnienky.

20. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia, odvolací súd uvádza, že manželka povinného nie je účastníkom konania pre celé konanie. To znamená, že súd prvej inštancie správne postupuje, ak určité úkony smerujú len proti povinnému. Námietky manželky povinného, ktorými poukazuje na úkony povinného a základ jej podaní je prehliadaný ako námietka spočívajúca v odnímaní jej práva na postavenie účastníka konania, nie sú dôvodné. Manželka povinného je účastníkom konania len v zmysle § 37 ods. 2 Exekučného poriadku, a teda len v tej časti konania, v ktorej sa vykonáva exekúcia spôsobom postihujúcim majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. To znamená, že nie len súd prvej inštancie, ale aj súdna exekútorka správne postupovala, ak manželke povinného doručovala upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti, ktoré bolo súčasťou všeobecného upovedomenia o začatí exekúcie do vlastných rúk dňa 28.09.2009, čo potvrdila manželka povinného svojim vlastnoručným podpisom. Voči upovedomeniu manželka povinného nepodala námietky, napriek poučeniu, ktoré upovedomenie obsahovalo. Rovnako jej správne doručila exekučný príkaz, ako aj upovedomenie o mieste a čase oceňovania nehnuteľnosti. Odvolací súd v tomto smere dodáva a zdôrazňuje, že nie je potrebné, aby exekučný titul smeroval voči manželke povinného, pretože jej účastníctvo v konaní je len v určitej časti konania, a tou je práve predaj nehnuteľnosti spadajúci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

21. K námietke manželky povinného, ktorou namietala existenciu exekučného titulu, ktorý považuje za nulitný právny akt, odvolací súd uvádza, že nie je dôvodná. V exekučnom konaní sa súd v rámci podaného návrhu zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Vo vykonávacom konaní súd musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože sa len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu, a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť.

22. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie správne uviedol, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. 12/2009 zo dňa 27.08.2009. Tento rozhodcovský rozsudok bol napadnutý v samostatnom konaní, kde sa dôvodmi vydania, ako aj platnosťou a vykonateľnosťou rozhodnutia zaoberal všeobecný súd. Okresný súd Bratislava II rozhodol o žalobe povinného rozsudkom č. k. 26Cb/108/2009-437 z 10.4.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/9/2018-492 z 28.2.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 1.4.2019, z ktorých vyplýva, že rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul v tejto veci je vykonateľný a právoplatným rozhodnutím súdu bola žaloba o jeho zrušenie zamietnutá. Uznesením Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Obdo/68/2021 zo dňa 27.9.2022 vo veci dovolania žalobcu (povinného) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/9/2018 - 492 z 28.2.2019 bolo rozhodnuté tak, že dovolanie dovolateľa (povinného) odmieta a žalovaný (oprávnený) má proti žalobcovi (povinnému) nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.11.2022. Obdobne rozhodol Najvyšší súd SR sp. zn. 2Oboer/7/2022 zo dňa 13.9.2022 uznesením, v ktorom rozhodol - vo veci dovolania povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoE/88/2021-633 z 30.11.2021 s tým, že dovolanie povinného odmietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2022.

23. Odvolaciemu súdu neušlo pozornosti, že manželka povinného len opätovne poukazuje na skutočnosti, ktoré boli namietané samotným povinným týkajúce sa exekučného titulu. Súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd sa s týmito spornými otázkami niekoľkokrát v priebehu konania vysporiadali.

24. Z vyššie uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd zamietol návrhy manželky povinného na zastavenie exekúcie, je vecne správne, keď dospel k záveru, že sú nedôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomérom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).